

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Govor poslanca dra. Vošnjaka

v državnem zboru v 15. dan marca.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Dalje.)

Kmetje so se začeli pripravljati z žandarji, in pri tem je baje proti žandarjem priletel kamen, ne da bi koga ranil. Žandarski vodja dal je povelje streljati, pri čemer je bil jeden kmet ubit, trije ali štirje teško ranjeni, drugi so se pa razkropili na vse strani, ker itak neso imeli namena napasti oblasti. Namestništvo v Gradci je to smatrala takoj za punt, poslala je tja vojake in mnogo kmetov bilo je uklenenih in k okrožnemu sodišču v Celje odpeljanih, kjer so jih več mesecev držali v preiskovalnem zaporu in še le prošnja za milost pri cesarji je doseгла, da so jih izpustili iz preiskovalnega zapore. In te nesreče ni bil nikdo drugi kriv, kakor politična oblast, ki je poslala tja komisarja, ki se ni mogel razgovarjati z ljudmi in jim razložiti, kakkega proti zakonitega dejanja bi se zakrivil. Daljna posledica je bila, da se je proti tem nesrečnejšem začela kriminalna preiskava. Namesto, da bi jih postavili pred porotno sodišče, kar se je sploh želelo, kajti potem bi bili oproščeni, je okrožno sodišče spoznalo, da se proti njim more postopati

samo po §. 81 in pri obravnavi 19. decembra bili so kmetje obsojeni in sicer jeden na jedno leto, jeden na devet, trije na osem, pet na sedem, in dva na šest mesecev težke ječe. Razen tega bila je cela vrsta kmetov, kakih 30, obsojenih na manjše kazni. S tem je cela občina uničena. Jaz mislim, da vladi ne more biti prijetno, da se pridelavajoči del prebivalstva vsled napak političnih oblastij na tak način podkoplje, da še ne more plačati davkov.

Vsled teh dogodkov interpelovali so slovenski poslanci v štirskem deželnem zboru namestnika in ga vprašali mej drugim, ali je vlada pripravljena v bodoče, zato skrbeti, da se v slovenskih delih dežele nastavlja samo uradniki, ki so tudi zmožni tega jezika. Cesarski namestnik je v odgovoru opomnil, da nema takih uradnikov, ker se premalo slovenskih pravdnikov oglašja za v državno službo. K temu se mora opomniti, da bi se že oglašali morda slovenski pravdniki, ko ne bi vedeli, kako se ravna pri namestništvu s slovenskim pravdniki, da morajo jedno ali dve leti služiti brez adjuta, kar je pa pri krogih, iz katerih prihajajo taki pravdniki jako težavno. Zato tudi prosim slovensko društvo v spomenici, naj namestnik od adjutov, ki so odločeni za pravdnike, namreč od 7500 gld. pet za slovenske odloči tedaj svoto 2500 gld. ali 500 gld. za vsakega posamičnega, in izraža upanje, da potem ne bode manjkalo uradnikov, slovensčine zmožnih.

Tretja peticija, katera se po časnikih različno presojuje in katera je, kakor sem danes čital v časnikih, vzbudila protest deželnega odbora, se na to, da bi se ustanovil za Spodnjo Štirsko poseben oddelek namestništva s sedežem v Celji ali Mariboru.

Kar se tiče uzrokov, ki so vzbudili to željo, neso od danes, a segajo mnogo let nazaj, mogel bi reči v 1848. leto; kajti ko so se 1848. leta odpravili okrožni uradi (kresije) — tedaj sta bila na Spodnjem Štirskem celo dva okrožna urada — čutilo je prebivalstva takoj, kako težko je, za vsako še tako majhno stvar imeti višjo instanco pri namestništvu v Gradci, že takrat so se čule želje, da bi se za Spodnjo Štirsko ustanovil poseben oddelek kakor je n. pr. v Trientu za južno Tirolsko.

Ko se je pod meščanskim ministerstvom dala pravica zborovanja, in je bilo tudi pri nas mnogo taborov, posvetovalo se je že na prvem taboru v Ljutomeru o ustanovitvi posebnega oddelka namest

ništva za Spodnjo Štirsko. Jaz se še dobro spominjam, da je tedaj okrajno glavarstvo v Ljutomeru direktno vprašalo ministra Giskro, ali hoče dovoliti to točko programa, ali nasprotuje državnim osnovnim zakonom in državnopravnej skupnosti Štirске, in minister je brzoglavno ukazal, da se ima tabor dovoliti z vsemi točkami programa, da se da narodu priložnost, o vsem slobodno izreči svoje mnenje. In res se je na tem in na petih ali šestih drugih taborih o tem razgovarjalo, in narod je povsod izrazil željo, da naj se ustanovi oddelek namestništva za Spodnjo Štirsko.

Zakaj je pa ta želja takrat bila tako živa, in zakaj je tudi še danes? Uzrok temu je postopanje namestništva v Gradci, in jaz moram šalibog naglašati, da tudi avtomne deželne uprave proti drugi narodnosti v deželi. Namestništvo v Gradci in avtomna deželna uprava sti v vseh teh letih pokazali, da jima za drugo narodnost v deželi ni samo malo mari, temveč njih vse prizadevanje meri na to jo germanizovati.

Mi vidimo pri vseh oblasteh, katere so zavisne od širske deželne vlade, da se na drugo narodnost, kar nič ne ozirajo. Deželni šolski svet setoji iz 12 članov, in mej temi je jeden sam slovenske narodnosti, zastopnik duhovskega stanja iz Spodnje Štirске.

Kako postopa ta deželni šolski svet proti Slovincem, to vidimo pri vsakej priložnosti. Deželni šolski svet zavira, da se na učiteljski v Mariboru poučevanje v slovenščini ne razširi, mi vemo, da se upira proti vstanovitvi slovenskih paralelnih razredov na Spodnjem Štirskem, mi vidimo, da še ne gleda, da bi se izvel deželni zakon z dne 18. februarja 1869. V tem zakonu je odločno ukazano, da mora jeden šolskih nadzornikov biti popolnem zmožen slovenskega jezika.

Mi imamo dva deželna šolska nadzornika, jednega za srednje, jednega za ljudske šole, pa nobeden ni zmožen slovensčine. Tu je očividno prelomljenje deželnega zakona, proti kateremu bi se moral v prvi vrsti upirati deželni šolski svet. Ravno tako deželna nadzornika kakor spodnještirski okrajni nadzorniki so slovenske narodnosti, da ne rečem sovražnega, vendar gotove neprijaznega mišljenja, o jednem deželnem šolskem nadzorniku je celo znano, da je odločen pospeševatelj nemškega šulvercina.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XII. Poglavlje.

O brekovanje.

(Dalje.)

Umolknil je tudi car. Povesil je roki. Razumel je on naposled Maljuto.

To trenutje so se razlegli na dvorišči veseli klici.

Ko se je pogovarjal Skuratov s carjem, prijahal je carjevič s svojim spremstvom na dvor, kjer so ga pričakovali kupci iz raznih vasij in zadrug, ki so prišli iz Moskve poklonit se s kruhom in soljo.

Zagledavši carjeviča, pali so na kolena.

— Kaj prosite, vatlarji? — vprašal je surovo carjevič.

— Milostljivi oče! — odgovorili so starašine, — prišli smo se poklonit vašej milosti! Bodi naš zastopnik! Usmili se naših glav! Ugonobiti hočejo nas opričniki, ropajo nam žene in otroke!

— Vidiš, prismo! — rekel je carjevič, obrnivši s smehtanjem k Basmanovu. — Radi bi žene in blago zase obdržali. Kaj se jokate in pritožujete? Pojdite domov; a prositi hočem za vas, bedake!

— Ti si naš oče, Bog te ohrani mnogo let! — zakričali so trgovci.

Carjevič je sedel na konji. Zraven nega je bil Basmanov. Prosilci klečali so pred njim. Njih starosta držal je krožnik s kruhom in soljo.

Maljuta videl je vse iz okna.

— Car, — zašepetal je on carju, — našuntal ga je kdo iz teh, ki so zdaj ž njim. Poglej, narod mu že častita k njegovemu nastopu na prestol.

Kakor se čarovnik boji pogubne sile, katero je sam prikladal, ravno tako se je prestrašil Maljuta izraza, katerega so privabile njegove besede v potezah Ivanovih.

Z carjevega obraza zginito je vse, kar je bilo človeškega. Tako strašnega še nikdar ni videl Maljuta.

Prošlo je nekaj trenutkov. In Ivan se je zasmejal.

— Gregorček, — rekel je, položivši obe roki

na ramo Skuratovu, — kako si ravno kar govoril? Jaz sečem veje in mladike, a deblo pustim zdravo?

— Gregorček, — nadaljeval je car, izgovarjajoč počasi vsako besedo, in gledajoč Maljuto s strašno zaupljivostjo, — ali si pripravljen s koreninami izrjaviti izdajo?

Zlobna radost skrivila je obraz Maljuti.

— Za tvojo milost sem vedno na vse pripravljen, — zašepetal je, tresoč se po vsem telesu.

Izraz Ivanovega obraza se je počasi premenil. Smehtanje je izginilo, in njegove poteze zadobile so hladno, neupogljivo odločnost. Njegov obraz bil je tak, kakor bil bi izsekan iz marmorja.

— Pa nikar se ne obotavljaj! — rekel je on jecljajoč in zapovedujoč. — Pa glej, da ne bode nikdo nič vedel o tem. On bode danes na lovu. Danes ga dobite v gozdu. Vsi bodo mislili, da je pal s konja in se ubil. Ali veš za Pagansko Lužo?

— Vem, car.

— Pojdite tja, da ga najdete! — Car je pokazal v duri.

Maljuta je odšel, in v veži se je prostejše oddahnil.

Okrajni šolski soveto na Spodnjem Štírkem, ki imajo narodno večino, smejo biti prepričani, ako svoje želje in pritožbe predložijo deželnemu šolskemu sovetu v Gradcu, da ne bodo vslušani. Okrajni šolski svet v Ptui naj sklene, kakor je meni znano, kar hoče, kakor hitro se potegne za enakopravnost slovenske narodnosti, kakor uloži okrajni glavar svoj veto proti temu sklepu. In pri deželnem šolskem sovetu ter pri namestništvu imajo okrajni glavarji zmiraj prav, okrajni šolski soveto pa nikdar. Sploh so okrajni glavarji neprijazni slovenski narodnosti, kar se pri raznih volitvah v deželi dostikrat jasno pokaže. Mržnja proti slovenskemu jeziku sega tako daleč, da se n. pr. tam, kjer stranke, občine ali krajni šolski soveto zantevajo, da se spiše zapisnik v slovenskem jeziku, ustavljajo tej želji.

Okrajni glavar na Ptui, je še lansko leto, ko je bilo zbranih več občinskih zastopstev, — kakih 70 oseb, ki so bile samo slovensčine zmožne, — da se posvetujejo o zidani nekega šolskega poslopja, se odločno uprli spisati slovenski zapisnik in jim dal na izvoljo, da naj podpišejo v nemščini spisani zapisnik.

Ko so posamični člani tega zbora se pritožili pri namestništvu proti takemu postopanju okrajnega glavarja, bil je spisovatelj dotične prošnje obsojen, da ima plačati 40 gl. kazni, katere je tudi moral plačati, ker je neki v pritožbi rabil preostre izraze. (Konec prih.)

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 31. marca.

Danes je finančni minister g. Dunajevski ostal v manjšini, ko je šlo pri zakonu o najvišjem državnem računišču za določbo, ali se sme predsednik tega urada, ki ima ministersko plačo, odstaviti in v pokoj dati, ne da bi se on sam za njega oglasil, ali naj bode, kakor sodniki, neodstavljen. Od desne je g. Matuš nasvetoval, da se predsednik sme odstaviti in vladni zastopnik je v imenu odsotnega finančnega ministra se izrekel, da se tudi vlada ujema z Matuševim nasvetom in ga gorko priporočal zbornici.

A stvar mnogim poslancem na desni ni bila po volji, ter so se zdržali glasovanja in tako se je zgodilo, da je proti volji in izrečni želji finančnega ministra obveljal nasprotni nasvet s 134 glasi leveice proti 106 glasom na desni. Nekateri poslanci na desni pa so tudi zaradi tega odšli, ker g. minister Dunajevski, odkar je dovoljen denar za gališke železnice, od zgradbe družih železnic nič neče slišati. Tedaj so hoteli s tem, da neso glasovali, g. ministru pokazati svojo nejevoljo.

Zlasti goraje avstrijski in štajerski poslanci so razdraženi, ker gosp. minister še za prihodnje leto nobene vsote — in tu ne gre za milijone, kakor na Gališkem, ampak za nekaj stotisoč — neče dovoliti. Da pri tacem mišljenju g. ministra na zgradbe, ki bi potrebovale po več milijonov, na primer dolenjske železnice, ni nobenega upanja, je žalostna resnica.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Dne 29. marca t. l. imela je trgovinska in obrtna zbornica po dovršenih oziroma dopolnilnih volitvah sejo.

Car je dolgo ostal miren. Potem je pa šel počasi k svetim podobam, in pal je pred njimi na kolena.

Izmej vseh Maljutinih slug bil je najpredrzejši in najbolj prekanjen nadkonjar, Matvej Homjak. Ta se ni nikoli ogibal nevarnosti, ljubil je bujnost in ropanja, in v zverstvu ga je prekosil samo njegov gospodar. Če je bilo treba požgati vas, ali podtakniti skrivaj kake papirje ali pisma po katerih so potem kaznovali kakega bojarja, ali odpeljati ženo, poslali so Homjaka. Homjak je požgal vasi, podtikal papirje, in pisma, in namesto jedne žene pripeljal jih je po več.

K Homjaku obrnil se je tudi zdaj Gregor Lukjanovič. Kaj sta se pogovarjala, tega ni nikdo slišal. Ko so se drugo jutro razkropili carjevičevi gonjači po okolici, in lovci so z vso pozornostjo prežali na odlocenih mestih, in se nikdo ni več menil zato, kaj delajo tovariši, skakala sta od tam, kjer je bil lov po tihej soteski Homjak in Maljuta, in mej njima jezdil je nekdo z zvezanimi rokama in privezan na sedlo, njegov obraz je zakrival črn bašlik, pomaknen prav do brade. Na nekem ovinku soteske pridružilo se je kakih dvajset oboroženih

Predsednik g. Josip Kušar pozdravlja novoizvoljene odbornike, ter izreka v toplih besedah odstopivšim zahvalo za njihovo večletno delovanje v zbornici. Gosp. vladni komisar c. kr. dvorni svetnik, grof Chorinsky, pozivlja starosto odbornikov g. Janeza Nep. Horaka, naj prevzame predsedstvo. Ta izreka gospodu prvomestniku za njega objektivno vodstvo zahvalo. Na to vrši se volitev predsednika in podpredsednika.

I. Predsednikom izvoli se s 15 glasovi dozdanji predsednik g. Josip Kušar. — Jeden glas dobil je g. Vazo Petričič, trije listki bili so prazni. Izvoljenec izjavi, da vsprejme izvolitev, obetajoč. da hoče, če gospod trgovinski minister potrdi volitve, vse storiti, da opraviči v njega stavljeno zaupanje.

II. Predsednik prevzame predsedstvo in vrši se volitev podpredsednika. Petnajst glasov dobil je dozdanji podpredsednik g. Jan. Nep. Horak, jeden glas gosp. Mihael Pakič, trije listki bili so prazni. Novoizvoljeni podpredsednik izjavlja, da mu je ta izvolitev v veliko odlikovanje in morda bi bil kdo drug gospodov bolj vreden voditi častni ta posel. Zahvaljujoč se za izvolitev izjavi, da jo vsprejme.

C. kr. dvorni svetovalec, gosp. grof Chorinsky, čestita novoizvoljenima na njihovej izvolitvi.

III. Tajnik g. Ivan Murnik poroča o izidu volitev, katerega je volitvena komisija z dopisom z dne 17. marca 1884 št. 61 naznanila.

a) Izmej 347 trgovcev, ki imajo pravico voliti v trgovsko zbornico odsek, se je volitve udeležilo 264 volilcev. Veljavnih glasovnic bilo je 256, in izvoljeni so bili v ta odsek naslednji gospodje: Fran Kollman in Vazo Petričič s 197 glasovi, Alfred Ledenig, Ivan Knez in Josip Lozar s 193 glasovi. — Za temi so dobili največ glasov gospodje: C. E. Mayer 61, Matej Treun in Josip Zenari po 60, Leopold Bürger 59 in Josip Kordin 58 glasov.

b) Izmej 17 veliki obrtnikov, kateri imajo pravico voliti v oddelek velike obrti v obrtnem zborničnem odseku, udeležilo se je volitve 7 volilcev. Izvoljeni so bili gospodje: Otomar Bamberg, lastnik tiskarne, in Karol Mally, fabrikant v Tržiči, s 7 glasovi, ter Ivan Baumgartner, fabrikant v Ljubljani, s 6 glasovi.

c) Izmej 32 volilcev, imajočih pravico voliti v obrtnem odseku v ručarski oddelek, volilo jih je 20. Tri glasovnice bile so neveljavne. Od 17 veljavnih glasov dobila sta gospoda: Pankracij Eichelter v Litiji in Karol Luckmann, vodja kranjske industrijalne družbe, po 15 glasov, torej sta izvoljena.

d) V oddelek ostalih obrti v obrtnem odseku imelo je pravico voliti 4612 volilcev; glasovanja udeležilo pa se je izmej teh le 2157 volilcev. Veljavnih glasovnic bilo 2012, neveljavnih pa 145. Odbornikoma izvoljena sta bila gg. Jan. Nep. Horak s 1919 in Mihael Pakič z 1918 glasovi.

Vsi izvoljeni objavijo pravočasno, da vsprejmo izvolitev, kar zbornica vzame na znanje.

IV. Odbornik gosp. Mihael Pakič poroča o prošnjah dvajsetih obrtnikov, naj bi se jim dovolilo nastopiti rokodelsko obrt in jo samostalno izvrševati.

opričnikov, ter dirjali so vsi skupaj dalje in nikdo ni znil niti besedice.

Lov se je mej tem nadaljeval in nikdo ni zapazil, da je zmanjkalo carjeviča, razen dveh konjarjev, ki sta ječala v jarku, prebodena z nožem.

Kakih trideset vrst od slobode, sredi temnega gozda bilo je mokro in nepristopno močvirje, Paganska Luža imenovano. Mnogo čudnega se je pripovedovalo o tem kraju. Govorili so, da poletne noči tavajo nad vodo luči, duše ljudij, katere so pobili razbojniki in pometali v Pagansko Lužo.

Pa tudi pri belem dnevu imelo je to močvirje nekak tajinstven obraz. Velika drevesa, ki spodaj neso imela vej, vzdigovala so se iz kalne in črne vode. V tej vodi videla so se, kakor popačeni ljudje, in čudne živali, kakeršnih ni nikjer. Blizu močvirja ni bilo slišati človeškega glasú. Trope divjih rae priletele so včasih in krožile nad površino. V bičevji slišal se je otožen krik povodnih kur. Črni vran letal je nad drevesnimi vrhovi, njegovo nesrečo oznanjujoče krokanje je mnogokratno odmevalo. Sem ter tja zaslišal si v daljavi glas sekire, tresk posekanega drevesa in zamolklo padanje.

Ko se je skril solnce za vrhove in so se nad

1. Janez Žužek prosi, naj bi se mu dovolilo nastopiti in samostalno izvrševati obrt frižerja (lasopleta) in brivca.

Odsek je z ozirom na to, ker je prosilec dokazal, da je več let omenjeno obrt v C-lovci samostalno vodil, dalje z ozirom na trgovskega ministra ukaz, izdan sporazumno z ministerstvom za notranje zadeve dne 14. januarja 1884 št. 46.987, s katerim se določuje, da se tudi s tem sposobnost za obrt dokaže, če je kdo samostalec več let vodil obrt, — predlagal: C. kr. vladi se nasvetuje, naj usliši prošnjo, ker je prosilec zadostil določilom in zahtevam §. 14 zakona z dne 15. marca 1883 drž. zak. št. 39 in ministerskega ukaza z dne 17. septembra 1883 drž. zak. št. 149.

2. Rudolf Peterlin iz Ljubljane prosi, naj bi se mu dovolil nastop in samostalno izvrševanje čevljarske obrti, ker je prosilec dokazal sposobnosti, koje terja omenjeni zakon in ministerski ukaz, strinja se odsek s predlogom mestnega magistrata, ter nasvetuje slavnej c. kr. vladi, naj bi prošnji ugodila.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 1. aprila.

Poljski klub državnega zbora je sklenil glasovati proti vsem spremenam zakona o obdačeni žganja in podpirati samo nespremenjeno vladno predlogo.

V rusinskem procesu vlani obsojena kmeta Szpunder in Zaluski sta prestala svojo kazen in večeraj bila izpuščena iz ječe. Rusini so jima napravili veliko ovacijo.

Hrvatski sabor snide se zadnji teden aprila. Vlada hoče poskusiti, če je moč vladati s tem deželnim zborom. Ako bodo pa Starčevićevci delali še take škandale, kakor v poslednjem zasedanju, bode pa vlada razpustila zbor in razpisala nove volitve. Pri volitvah bode gotovo z vsemi sredstvi skušala povsod iziriti opozicijo, ali se jej bode to posrečilo, bomo videli.

Vnanje države.

Rusko vojno ministerstvo objavilo je določbe o organizaciji in oboroženju narodnega opolčenja (črne vojske). Za to ne bodo veljala sedanja ruska vojaška nazvanja, ampak stara ruska, ki so še v rabi pri kozakih. Batalijoni se bodo imenovali družine, eskadroni sotnije, podčastniki naredniki, moštvo pa ratniki. Oboroženi bodo pešči s puškami in bajoneti, ki so bili popre v rabi pri armadi, in imeli kartauše po šestdeset patron. Konjica bode imela karabince in sablje. Uniforma opolčenja bode skoraj taka, kakor jo sedaj nosi pehota.

Novo italijansko ministerstvo je sestavljeno in predsednik Depretis išče sedaj samo še spretnih politikov za državne podsekretarje, kateri naj bi v zbornici nadomestovali ministre, kadar bi kateri ne bil navzoč. Dozdaj še Italija državnih podsekretarjev ni imela. Tudi se še ne vé, kdo da bode sedaj zbornični predsednik. — Zbornica se bode sklicela v četrtek in, kakor se govori, trajalo bode njeno zasedanje še prve dni maja.

Francoski listi jako hudo napadajo Anglijo in se veselje, da v Egiptu ni imela sreče, in da je mejnarna komisija vsprejela egiptovsko sodnijsko reformo, četudi se jej je ustavljala Anglija. „République Française“ z ostrimi besedami očita Angležem, da so odpravili zdravstveni svet, in se nadeja, da ga bodo druge države zopet ustanovile „Mi ne moremo Angliji braniti“, pravi omenjeni list, „v Chartumu upeljati zopet robstvo in iz Suakima

močvirjem vzdigovali prozorni pari, utihnil je glas sekire, in vsi prejšnji zvoki zamenili so se z novimi. Zaslišalo se je jeduoobrazno kvakanje žab, s prva bolj tiho in pretrgano, potem pa vedno bolj glasno in gosto, ter zhllo se je v zbor.

Čimbolj se je stemnilo, tem glasnejše je bilo kričanje dvoživk. Njih glasovi napravljalji so neprestano in trajno bobnenje, katerega se je privadilo uho, in skozi nje slišalo se je oddaljeno tulenje volkov, in kričanje sove, uharice. Ko se je zgostila tema, zgubljali so predmeti svojo prejšnjo podobo, in obleki so se v novo vnanjost. Voda, drevesne veje in vodne pari zlili so se v jedno celoto. Podobe in zvoki so se zmešali in umaknili človeškemu razumu. Paganska Luža veljala je za bivališče nečistih duhov.

Proti tem prokletemu kraju dirjali so, pa ne po noči, a lepo solčno jutro, Maljuta in njegovi opričniki.

Ravno tedaj, ko so oni gnali v dir svoje konje, zbirali so se drugi korenjaki slabega glasú v temnem gozdu Paganske Luže.

(Dalje prih.)

izpoditi grške trgovce, pa zabranili bomo, da nam ne pripelje črne kuge." — Danes se je začela v francoske zbornice poslancev debata o novem zakonu za novačenje, ki določuje triletno aktivno službo za vse za vojno službo sposobne Francoze. Dodaj vojaška služba ni bila za vse jednaka in povsod je bilo mnogo izjem. Novemu zakonu se najhujše upira dohovščina in njeni privrženci, ter monarhisti. Duhovšni ni prav, da bi tudi bodoči služabniki cerkve morali tri leta pri vojaki služiti. Pa tudi iz finančnega stališča ima ta vojskna reforma mnogo nasprotnikov, ter bode letni kontingent povišala za kakih 40.000 mož, kar bode povečalo državne stroške za vojsko in odtegnilo toliko močnej kmetijstvu in obrtniki.

Nemški listi, celo oficijozni, pišejo, da bode državni kancelar knez Bismarck odložil predsedništvo pruskega ministerstva in prusko trgovsko ministerstvo in obdržal samo kancelarstvo. Oficijozni trdijo, da je temu povod samo slabo zdravje kneza, drugi pa hočejo vedeti, da razpor z drugimi ministri.

Vojvoda Albany, sin angleške kraljice, je v soboto v Cannesu umrl v svojem 31. letu. Princ je bil že z mladih let slabotnega zdravja, zdaj je pa smrt pospešila to, da je nedavno na nekem sprejmu pal z voza in se močno pretresel. — V četrtek prišlo je več prej Angležem sovražnih šejkov v Suakim, zagotavljati jim prijateljstvo. Obljubili so, da hočejo pomagati ujeti Osmana Digma. Rodovi katere zastopajo ti šejki, brojiho kakih pet tisoč mož. Drugi šejki so pa obljubili pot v Berber strebiti sovražnikov. — Telegrafna zveza med Šendijem in Berberom je zopet pretrgana. Zveza med Koroskom in Abuhamedom je pa v nevarnosti pred sovražniki. Po poročilih iz Chartuma je 16. marca general Gordon s 3000 možmi pešva in 20 topovi in nekoliko bašibozuki ostavil Chartum, da bi razgnal ustaše, ki nadlegujejo mesto. Ne daleč od Halfyaba zadeli so na sovražnika. Ko je kakih 60 jezdecev napalo bašibozuke, so se poslednji takoj spustili v beg. Pestva se je polastil tak silen strah, da so vsi pobegnili za bašibozuki, pustivši vse topove in zgubivši 200 mrtvih. Gordon je neki izjavil, da tudi vzlic temu neuspehu za Chartum ni nobene nevarnosti. Prav čuditi se moramo strahopetnosti egiptovskih vojakov, da jih 3000 beži pred 60 sovražnimi konjiki. Nikakor ne morejo Angleži biti ponosni, da so vlni otepli take strahopetce pri Tel-el-Kebru. To jasno kaže, da v nekaterih krajih v Sudanu vre, če tudi se že Angleži odpravljajo domov. — Slabo zdravje angleškega predsednika napravja skrbi celo njegovim prijateljem. Tega ne mislijo, da bi se odtegnil javnemu delovanju, a svetujejo mu, da bi se dal premestiti v gospodsko zbornico, kjer bi mu bilo treba manj napenjati svoje sile pri raznih govorih. To bi pa mnogo škodovalo angleški vladi, ker angleške razmere zahtevajo ravno odličnega govornika v spodnji zbornici, kakršen je ravno Gladstone.

Dopisi.

Iz Trsta 30. marca. [Izv. dop.] Tukaj pri nas v Trstu obstoji laško društvo „Assicurazione italiane di beneficenza“, katero je bolj za demonstracije, nego za podporo laškim podanikom, ki v Trstu ob avstrijskem kruhu živé.

Vsako leto priredi to društvo, ali bolje rečeno irredenta v postu ples ali pa koncert v dobrodelni (?) namen. Prejšnja leta prirejalo je ples in še z maskarado, pred letom je pa policija to prepovedala, zato pa imajo sedaj samo koncert.

Pa kaka razlika vlada dandanes od prejšnjih časov; jedenkrat so vse gledališče s preprogami in zastavami olepšali tako, da se je v vsem videla le laška trobojnica. Vsaka stvar v gledališči bila je tako demonstrativno urejena, da je žalila oko poštenega Avstrijca.

Sprevidela je s časoma vlada in policija, da za tem grmom drugi zajec tiči, zato je od leta do leta omejevala očitno demonstracijo. Bilo je tudi prejšnja leta, da so ti Lah in lahončiči imeli prav zmajev greben predznosti, da so pri vsakej priliki izlivali svoj žolč nad Slovenci, da so slednji večkrat morali pri policiji pomoči in zašтите prositi.

Pa Lahoni so obračali, in duh časa je obrnil tako, da so letos že Lahoni pri policiji prosili pomoči, da ne bi se jim od strani Slovencev kaj zgodilo, kajti ne čutijo se več varnih v Trstu, začeli so se bati, od kar jim je poulična druhal telovadnica opustošila in razbila.

V petek imelo je to društvo svoj koncert v gledališči „Politeama“, da bi bolj demonstrovali, naročili so si godbo iz Italije, orkester iz gledališča „Scala“ v Milanu. Že predno je bilo gledališče odprto, nabralo se je na stotine ljudstva, policija je bila ta večer vsa na nogah, kajti lahončiči so se bali, kakor nobeno leto prej, saj so se pa tudi lahko bali, ker je množica vedno naraščala in je bilo česa pričakovati. Da ni bilo toliko straž, gotovo bi bil nastal polom, pa straže so vse z lepo odpravile in

razprševale posamične čete, ki so dobajale s šumom in petjem. Milanski godci imeli so še tisti večer oditi s posebnim vlakom, pa jim je srce v hlače palo in so morali čakati sobote zvečer, da so pod zaščito policije brez birne odšli.

To sem hotel samo zato omeniti, da bode sl. čitateljem znano, kako se je v Trstu stvar preobrnila.

Mornarica argentinske ljudovlade, katera je prišla, da odvede oklopnico, katera je v Trstu naročena in že gotova, v Ameriko, prireja izlete po morji in po kopnem. Pred tednom vzeli so v najem parnik, ter odpeljali se v Benedke, zdaj so se zopet vrnili. Nikakor se ne morejo načuditi lepim obrazom naših okoličank in njih slikovitej noši. Pokupili so mnogo fotografij pri prodajalcih vse noše slovanskih narodov, kolikor so jih mogli dobiti. Ti gospodje so kaj uljudni, mnogo jih govori nemški in laški.

Kakor so se strokovnjaki, katere so seboj pripeljali, o oklopnici izrazili, nadejati se je, da bo argentinska republika še mnogo ladij tu naročila. Čez nekaj dni skušali bodo oklopnico na morji, kako hitro da jadra, koliko milj pluje v jednej uri itd.

Vitezičev govor vzbudil je mnogo hrupa pri irredenti in vedno se v njih listih čita žolč, kajti zadel jih je v srce.

Včeraj priplula je francoska jahta Rothschilda v našo luko, na katerej je mnogo francoskih kavalirjev. Odpeljali so se nekateri v Beč, v Pešto in po drugih krajih.

Domače stvari.

— (O pogrebu Koseskega) došlo nam je iz Trsta več dopisov. Gg. dopisovatelji naj blagovoljno oprosté, da ne moremo vsega tiskati, ampak da porabimo samo nekatere podrobnosti. Nekateri Italijani so se kar penili, da so Slovenci tako očitno pokazali svojo narodnost in da, kar Trst stoji, še ni bilo takega spreveda. Štirinajst bilo je samo krasnih narodnih vencev s trobojnimi trakovi, katerih vsacega sta dva gospoda nosila pred vozom. Krsta sama bila je zakrita s samimi venci. Posebno lep je bil venec „Sokolov“ z monogramom na rudečih trakovih in oni delalskega društva z jugoslovanskim grbom. Pevecv bilo je 30, petje pa zares ubrano, k čemer sta mnogo pripomogla naša domača slavca gg. M. Vadnol in J. Uršič. Neki tukajšnji list pravi, da so peli pevci podpornega društva „Adria“ prijavila je popravo, da so peli pevci „Slovenske čitalnice“, ne pa slovenski peki. Vseh teh poprav se bi lahko izognili, ko bi se bilo pisalo: „Peli so slovenski pevci Tržaški“. Laški listi molče o pogrebu, ker jih sijajni pojav slovanske narodnosti toli jezi. „Piccolo“ pa pripisuje 14 slovanskih vencev kar brevi manu društvom istrskih Slovanov. Nemško-laški nasledniki pokojnega smejo ponosni in zadovoljni biti, da je prezirani slovenski narod tako počastil njih voditelja. Dostojno bi bilo, da slavnega očeta sinovi podpirajo narodna društva, pri katerih se pogrešajo.

— (Za adjunkta) na vino- in sadjerejskejšoli na Slapu, imenoval je deželni odbor, mej štirimi kompetenti g. Rohrmannu rodnom z Novega mesta.

— („Ljubljanskega Zvona“) 4. številka prinaša naslednjo vsebino: 1. Gorazd: Judit. Balada. 2. L. Pesjakova: Tri sestre. Narodna pripovedka. 3. dr. Ivan Tavčar: Mrtva srca. Povest. (Dalje.) 4. dr. J. Vošnjak: Na Silvestrov večer 1883. leta IV. 5. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 20. 6. Jos. Starč: Pisma iz Zagreba. VIII. 7. Sava: Sanje. Pesen. 8. I. Trnko: Narodne stvari. IV. Divje žene ali Krivjopete. 9. Fr. Robidovec: Beseda o ženstvu. 10. K. Štrekelj: Novejši pisatelji ruski. II. Turgénev. (Dalje.) 11. G. Jereb: Josip Gódina-Vrdélski † (Konec.) VII. K. Štrekelj: Lovčevi zapiski. 13. Slovenski glasnik.

— („Zadruga“) izšla je 2. številka. Vsebinska je strogo strokovna in prav umestno razdeljena. „Zadruga“ prinaša nam tudi veselo vest, da se v kratkem otvori v „tužni Istri“ prvi narodni denarni zavod — posojilnica v Kopru.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) je imelo 27. t. m. mesečno sejo. Navzočnih bilo je 11 članov. Ko se zapisnik zadnje seje prečita in odobri, poroča predsednik dr. Schiffer, da sti darovali kranjska hranilnica in kranjska eskomptna banka, prva 300 gld. in druga 25 gld. na korist ustanovi Löschnera. Navzočni z veseljem pozdravljajo poročilo ter v zahvalo ustanejo s sedežev. Potem naznani, da je odbor vsled sklepa zadnje seje omenjeno ustanovo za 500 gld. pomnožil, tako,

da znaša sedaj kapital 4500 gld. Poročilo, da se je čestitalo dvornemu svetniku dru. vitezu Schmerlingu o priliki 50letnice kot doktor, in zahvalno pismo dra. Fona, primarnega lečnika v Zagrebu, da se je imenoval vnašnjim članom, kakor tudi posebni iztis predavanja dra. Gregoriča, kateri je bil priobčen v strokovnem listu, in katerega je pisatelj daroval knjižnici, se vzprejme. — Sledé predavanja: Primarni lečnik dr. Fux govori o posrednem šivu živcev (Nervennat) in predstavi bolnika, kateremu je prerezal pri tepeži nekdo velik živec na roki tako, da ni mogel niti gibati prstov, niti ni občutil zbadanja s šivanko. Dr. Fux sešije živec s karbolno žido, potem meso in slednjič kožo, in v 6 urah občuti operirani zbadce in v 2 tednih miga s prsti, tako, da bo bolnik v kratkem popolnem zdrav. Rana segala je do kosti zgornje roke in le slučajno ni bila zadeta privodnica. Potem poroča tudi, da je bil smrti otet na ranocelskem oddelku takozvani krvnik (Bluter), kateri se je ubol v prst in bil vsled teka operiran. Ker se pa vsled prirojene, slabo mešane krvi pri tacem bolniku kri ne strdi, ni bilo mogoče ustaviti krvavitve, tako, da so se prikazala vsa znamenja brezkrvnosti (Blutleere). Ulilo se mu je tedsj v žilo 250 gramov solnate vode in bolnik je okreval, izgubljeno življenje se je zopet vrnilo in zapustil bo ozdravljen bolnico. — Vladni svetnik prof. dr. Valenta predava obširno o raku na noseči maternici in kaka se ta strašna bolezen leči. Omenivši diagnozo in pretek te komplikacije nosečnosti, pretresa vsa do sedaj uporabljena sredstva in sklene, da po njegovi lastni skušnji le jedino cesarska rez (Kaiserschnitt), kadar narava ni v stanu premagati upore in izprazniti maternice, tu prinese pomoč, ker pri tej operaciji, oziroma porodu, je treba gledati le na življenje otroka; življenje nesrečne matere je že itak izgubljeno, in ta operacija je ne spravi v večjo nevarnost, kakor druge, pri katerih je pa življenje otroka gotovo izgubljeno. Izvrstno to predavanje utemeljuje na tri slučaje iz svoje porodnoslovne prakse. Priobčeno bode v kratkem v strokovnem listu. Pazljivo so sledili navzočni predavateljem in pozabili so odsotnost nekaterih kolegov. Zaradi nesklepnosti se je volitev poslanika preložila na drugo sejo, kakor tudi ostala dve za danes določeni predavanji. Ker je pa število navzočnih po pravilih zadostovalo za volitev knjižničarja, se po predlogu g. Valente jednoglasno izvoli primarni lečnik dr. Dornig. Dr. — i —.

— (Nekaj o g. Müllerji.) Gledališki godec in urednik „Ljubljanskega buteljua“, g. Müller, ki je svoj čas za vrček piva zagodel tudi „Naprej“, zabavlja v zadnji čas posebno srdito na mestni zastop Ljubljanski, ker ni napravil tržnega reda v nemškem jeziku. Kogar le dobi, ga že nadleguje s svojo sitnostjo. Tako je preteklo soboto „Pri Lipi“ začel kričati na nekega mestnega odbornika, ki je tja prišel znanca iskat, zakaj mestni zbor ni sklenil nemškega tržnega reda, kar bi bil moral, da naj bi se mestnemu zboru naložila globa 100 gld. na dan, dokler ne napravi nemškega tržnega reda itd. Narodni mestni odbornik odvrne na to Müllerju, naj pusti mestni zbor pri miru, ker tega ne razume. Če pa hoče o čem razgovarjati se, bi mu nasvetoval za razgovor „Die Verjudung der Presse in Oesterreich“. Vsled tega ugovora postane Müller jako hud, proti mestnemu odborniku, da ga bode v „Wochenblattu“ raztrgal, vzame svojo piščo in se presede, vedno kričec, k drugej mizi. Mestni odbornik pa pozove gostilničarja in mu, kazoč na Müller-ja, veli: „Geben Sie dem Herrn ein Brausepulver!“ Müller je na te besede kar besnel, gostje v pivnici pa so se smilili brez konca in kraja, in kjer kateri Müller-ja zazre, pride mu tudi takoj „Brausepulver“ v spomin.

— (S Ptujja) se nam 31. marca piše: Naše „braniino in posojilno društvo“ imelo je meseca marca 9194 gld. 82 kr. dohodkov, 9506 gld. 18 kr. izdatkov, tedaj promet 18.701 gld.; skupni promet od 7. februarja pa znaša 29.479 gld. 50 kr.

— („Sedl na včičku“) Pod tem naslovom prinašajo „Národní Listy“ 25. m. m. sledeče: „Znano je, da mora človek iz kakerskih koli krogov, ako sam ni Nemec, imeti vsaj očeta ali deda ali babico nemško. Razume se, da je babica ali ded gotovo povodom slave in velikosti dotičnega veleduha. Neki Pražki lisjak hotel se je osvedočiti, bi mu li, kar se tega tiče, ne sedel na lep Pražki „Tagblatt“, in je poslal temu listu jako interesantno razpravo o pokoljenji Turgéneva. V ostalem ni čudo, da so dotično senzačno razpravo „Tagblattu“ ponatisnili i drugi nemški listi. V nedeljski svoji številki pripo-

vedoval je „Tagblatt“ mej drugim sledeče: „O ruskem pisatelju Ivanu Turgénevem prejeli smo, kar se tiče njegovega pokoljenja sledečo zanimivo razpravo: Sergej Turgénev, oče pisateljev, imenoval se je Siegfried Schoffel in se je narodil v večem mestu v Durinskem (Thüringen). Za bojov napoleonskih služil je v ruski vojski, najprej kot praporščik in je postal celo polkovnik. Oženil se je z Rusinjo in dobil za doto vas Sparkoje Lutovino blizu Orlovega. Kot polkovnik kirasirskega polka bil je v posadki v Orlovem in tu narodil se je 19. listopada 1818 Ivan Turgénev. Lutovincem in Orlovcem bilo je ime praporščikovo nekako tuje in vsled tega imenovali so ga v obče „Thüringen“. Kakor je znano, zamenjujejo Rusi v svoji pisavi nemško črko „ü“ v „ju“, in tako izgovarjalo se je Thüringer najprej Thjuringer. Pri tvorenju lastnih imen in samostavov v rusščini služi pravilom, da se pritiskajo k deblu končnice čv, ič, ski itd. N. pr. Orel — Orlov, Murava — Muravčv, Koval — Kovalski, in tako navstalo je tudi Thjurgénev, katero se je potem stopilo v Turgénev. Nadaljni dokaz nemškega rodú otca Sergeja je tudi, da je imel njegov sin nemškega izgojitelja in francoskega učitelja. Poslednje je le nasledek tedanje šege na Ruskem. — Tako „Prager Tagblatt“. Ni nam treba dodajati, da je cela razprava neresnična. Dotični lisjak poslal je navedeno razpravo svojemu prijatelju v Levov s prošnjo, da bi jo poslal v Prago. Pismo podpisal je z imenom Ignacij Bumaščuk; zraven je določil, da je to razpravo dobil od Malorusa, ki je radi svojih svobodomiselnih nazorov pod policijskim nadzorstvom, da je posestnik velikih ozemelj okrog Barazine in Pripeta in sosed Turgenjevlejevega gradiča. — „Tagblatt“ šel mu je na lep in čez noč bil je ruski pesnik Turgénev nemškega pokoljenja.“

— (Razpisana) je služba pristava (XI. razred) na moške kaznilnici v Kopru. Prošnje, v katerih treba dokazati znanje nemškega, italijanskega in slovenskega jezika in izpit iz državnega računstva v 4 tednih na c. kr. više državno pravdnštvo v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. aprila. Razglašeno poročilo policije o delavnosti anarhistične stranke na Dunaji, razkazuje zvezo mej raznimi zločini od atentata na Merstallingerja, navaja nadrobno vse razloge, iz katerih se povzema, da sta zaprti Stellmacher in Kameron kot izvršujoča člana Most-ovega odseka anarhistov v Novem Yorku tudi izvela umore Hlubeka, Eiserta in umore v Strassburgu in Stuttgartu.

Sofia 1. aprila. Mnogobrojni meeting izrazil je svojo nado, da bodo vlasti zjediniili obe Bulgariji.

Kajira 1. aprila. Dva sudanska paši zaradi izdaje pri porazu pri Halfupk usmertena. Mahdi neče prevzeti imenovanja sultanom kordofana.

Razne vesti.

* (O nadebudni mladini) v Zedinjenih državah piše „Eco d'Italia“ iz Novega Jorka: Redarstvo v Filadelfiji je pred nekoliko dnevi zvedelo, da je učenec javne šole, ko ga je učiteljica grajala potegnil revolver iz žepa in jej pretil, da jo ustrelji, ako ga pri ravnanju ovadi. Takoj preiskala se je dotična šola in nasledek bil je ta, da so samo v enem razredu, kjer so samo otroci od 9 do 11 let, dobili sedem raznih revolverjev.

* (Milionarja čudna smrt.) V Moskvi se veliko govori o tajnostni smrti milionarja Suškina, čegar premoženje se ceni na sedem milijonov rubljev. V dan smrti, 17. t. m. bil je še na borski. Priredši domov našel je goste: omoženo pastirko Aleksandro Aleksejevno in netjakinjo Lošnikov. Dami ostali sti do 9. ure, ko sti odšli, spremljal jih je Suškin do doma. Potem je šel peš nazaj, a ni prišel domov. Našli so ga mrtvega na lelu ob Moskvi, blizu perilnega čolna, na pol slečenega; suknja ležala je poleg njega, kosmata kapa na strani, nekoliko dalje pa njegov kožuh. V žepu imel je še 25 rubljev, dočim je imel, ko je šel z doma, gotovo 10.000 rubljev pri sebi.

* (Mrtvi pred sodiščem.) Redki dogodek zvršil se je pred malimi dnevi pred vojaško sodnijo v Odesi. Zatožen je bil nek pokojni polkovnik Gutšinski, bivši poveljnik vojne bolnišnice v Bolgariji. Vsled ovadbe začela se je bila preiskava proti njemu, ki je pokazala dvanajst krivd. Bila je sestavljena zatožba in izročena vojnemu sodišču. V tem je zatoženec umrl in stvar bi se bila končala. A žena njegova ni morala zgubiti penzije, zato je podala prošnjo na Najvišje mesto. Najvišja določba je za-

ukazala, da se mora stvar pred sodnijo rešiti. Tako je stvar prišla pred sodišče. Poklicanih je bilo trideset prič. Vojno sodišče je izreklo Gutšinskega nekrivega.

VABILO k občnemu zboru društva „Narodni dom“.

Vsled sklepa upravnega odbora v seji v 9. dan marca t. l. bode letošnji občni zbor društva „Narodni dom“

v 7. dan aprila 1884

ob 6. uri zvečer

v dvorani Ljubljanske Čitalnice
z naslednjim dnevnim redom:

1. Predsednikov nagovor.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Poročilo pregledovalnega odseka.
5. Nasvet upravnega odbora, da so spremeniti §§. 2. in 4. društvenih pravil.
6. Volitev predsednika.
7. Volitev upravnega odbora.
8. Volitev pregledovalnega odseka.
9. Posamični nasveti društvenikov.

Vsi p. n. gospodje društveniki so torej uljudno povabljeni, da se udeležijo tega občnega zbora v polnem številu.

V Ljubljani, v 12. dan marca 1884.

Za upravni odbor društva „Narodni dom“:

Ivan Hribar,
tajnik.

Dr. Alf. Moschë,
predsednik.

Proti protinu in trganju, pri otrpenji in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. Steklenica z navodom rabe stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (690 4)

Tujci:

dne 31. marca.

Pri **Slonu**: Mandel z Dunaja. — Deutsch iz Zagreba. — Freund z Dunaja.

Pri **Malič**: Albrecht z Dunaja. — Globočnik iz Železnikov. — Nusch z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

28. marca: Fran Ferd. Keki, umirovljeni c. kr. major, 52 let, Rimska cesta št. 2, za rakom na jeziku. — Anton Kumer, paznik v posilnej delavnici, 45 let, Poljanska cesta št. 55, za kronično pljučno tuberkulozo. — Jurij Klemenc, mesar, 33 let, Poljanski nasip št. 10, za pljučnico. — Helena Sever, gostija, 79 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo. 29. marca: Gvido Matschek, pozlatarjev sin, 20 let, Mestni trg št. 24, za otrpenjem možganov.

V deželnej bolnici:

26. marca: Fran Pavlič, kajzar, 60 let, za pljučno tuberkulozo. 27. marca: Janez Debevec, črevljar, 19 let, za pljučno tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. marca	7. zjutraj	732.15 mm.	+ 6.6°C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	732.33 mm.	+ 14.1°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	732.47 mm.	+ 9.1°C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura + 9.9°, za 3.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 95	kr.
Srebrna renta	81	15
Zlata renta	101	55
5% marcna renta	95	40
Akcije narodne banke	845	10
Kreditne akcije	326	10
London	121	30
Srebro	—	—
Napol.	—	61
C. kr. cekini.	—	68
Nemške marke	59	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	25
Državne srečke iz l. 1864	190 gld. 170	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	85
Ogrska zlata renta 6%	121	50
„ „ 4%	91	75
„ „ 5%	88	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld. 174	—
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	234	90

Dekle,

poštenih starišev, išče se za prodajalko v štacuno z raznovrstnim blagom, v dobro hišo.

Dekle mora biti dobro izsolana in posebno v računjenji izurjena, slovenskega in, ako mogoče, kolikor toliko tudi nemškega jezika zmožna.

Ponudbe se prosijo pod naslovom „Štajersko št. 13“ na upravništvo „Slov. Naroda“ pošiljati. (201—2)

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.), škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

Oroslavu Dolencu,
svečarji v Ljubljani. (207—1)

Izumil!!!

Po nestrudljivih študijah se je dru. pl. Bendenu posrečilo napraviti

pomado za lase,

o katerej se po vsej pravici trditi sme, da zadostuje svojemu namenu. Po tej pomadi v kratkem času zrastejo gosti lasje in brada, terje tudi dober pripomoček proti izpadanju las. Izumitelj jamči za gotov uspeh.

Cena lončku 2 gld.

Pristna se dobiva proti predpošiljavi zneska pri izumitelji samem, dru. pl. Bendenu, Prag, Salmgasse 7. (56—21)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovalnejše želodčne boleti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatev pa jedino v lekarni **Cristofaletti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4. Steklenica stane 30 kr. (89—17)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobička željnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodeca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsir, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeli Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritevi! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—133)